

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

5. De horrendo interitu Choræ & sociorum eius, Moysi & Aaroni,
sacerdotibus à Deo ordinatis, rebellantibus.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

moris sui spectaculis inflammationem re-
 censam, procul dubio nulla comparatione
 æquabitur secundum id, quod excitauerat la-
 scitia principis, hoc quod nunc intulit ira vi-
 ctoris. Neque verò Gallorum meminisse in
 huiusmodi collatione debeo, qui continuo
 pene anni spatio incensæ eversæque urbis at-
 ritos cineres possederunt. Et ne quisquam for-
 te dubitaret, ad correptionem superbæ, lasciu-
 iæ, & blasphemæ ciuitatis hostibus fuisse per-
 missum, eodem tempore clarissima urbis loca
 fulminibus diruta sunt, quæ inflammari ab ho-
 stibus nequiuissent.

Plinius de viris Illustrib. & Alexand. lib. 2. cap. 14.
*Genilium sacerdotum privilegia violantes diuini-
 cas puniuntur.*

CAP. IIII.

Potitij Herculis sacerdotes, qui ex clarissi-
 ma familia ad ea sacra vocati, extris solem-
 nibus sustentabantur, multis post tempestati-
 bus antistites templi sacris & cæremonijs præ-
 fecti, donec sub iata Potitia gente, seruis pub-
 licis data sunt. Appius enim Claudius censor
 cum esset, sublata Potitiorum gente, seruis
 quos docuerat sacra delegauit: quapropter lu-
 minibus captus est.

*Iohannes Zonaras tom. 1. Annalium, ex cap. 16. Nu-
 meror. De horrendo interitu Core & sociorum
 eiu, Moysi & Aaroni, sacerdotibus à Deo ordina-
 tu, rebellantibus.*

Y CYP.

ISraëlitis in deserto exultantibus, & nec dum
terram diuinitus illis promissam ingressis,
orta est populi seditio huiusmodi ex causa.
Cora Leuiticæ tribus homo genere & opibus
maximè conspicuus auræ popularis captandæ
insignis artifex, inuidet Moyli, & contra eum
vociferatur, vt tyrannum. Nam qua, inquit,
ratione Aaroni, eiusque filijs sacerdotium at-
tribuit: si ob tribum Leuiticam, ego sum illo
honore dignior: quippè & genere illi par, & o-
pibus ac ætate superior. Sin alteri tribui debe-
tur id munus, Rubenia ob ætatis prærogatiua
primas feret ac Dathan & Abyron illo potius
tur. Hæc malitiosè dicebat ille, cum & vices
principes CCL. instructos haberet, & plebs con-
citata esset. At Moyfes in medio progressus
Ego, inquit, Cora & te, & eorum, qui à te sunt
quemlibet honore dignos iudico. Verù Deus
Aaroni sacerdotium assignauit, idemque nunc
denuò declarabit, à quo sacra sibi velle fieri
manè igitur, qui de sacerdotio contenditis,
prodite, thuribulo quisque domo secum allate,
& igne, suffituque: Vnà vobiscum etiam Aa-
ron prodeat. Tum vobis in populi conspectu
odora menta incendentes, cuius victimarum
suauiore iudicabit Deus, is vobis Pontifex
erit. Collaudat hæc populus, postridie in con-
uentionem frequenter conueniunt. Moyfes Aby-
ronem

rorem & Dathanem accersi iubet. Non pa-
 reat illi, minas insuper contra Moſen adijci-
 res. Tum ille primoribus ſe ſequi iuſſis, ad ta-
 bernaculum illorum abiit: Propè quod cum ve-
 niſſet, manibus in cælum ſublatis, magna vo-
 ce exclamat: Quoniam, Domine, doli mali ſu-
 ſpectus habeor, tu ipſe venito iudex ac demõ-
 ſtra, nihil fortuito geri, ſed tua prouidentia gu-
 bernari omnia: quod ſi tuo iuſſu põtificatum
 Aarõni dedi, tellus, cui Dathan & Abyron
 cum ſua progenie inſiſtunt, dehiſcat: ſin vera
 ſunt, quæ cõtra me dicũt, quæ eis ſum impre-
 carus, ea in caput meum redundant. Hæc ubi
 lachrymans dixiſſet, tellus vehementer cõcuſ-
 ſa, cum ingenti fragore iuxta illorum taberna-
 culum dehiſcens, cũ & ipſos & eorum omnia
 degluſiſſet, iterum expletus eſt hiatus. His fa-
 ctis, populus ſtupet. Moſes eos, qui ſacerdotiũ
 ſibi vendicabant, vocat. Conueniunt viri illu-
 ſtres CCL. Aarõ & Cora ante tabernaculum,
 cum acerris ſuis ea quæ ipſi attulerant, ſuffi-
 ciunt. Tum ingens flamma emicat, qualis vi-
 delicet iubente Deo incendatur, quæ illi CCL.
 vna cum Cora ita conflagrãrunt, vt nec cada-
 uera eorum reperirentur. Solus Aarõ incolu-
 mis inuenitur. Moſes thuribula illorum viro-
 rum circa æneam aram reponi iubet, in rei
 gæſtæ monumentum ad poſteros. Ac denuõ
 habita concione edicit tribunis, vt nomina tri-
 buum baculis inſcripta afferant. Nam illius
 Y 2 fore

510 COLLATION. SACRAR.
fore sacerdotium, in cuius baculo signum edidisset Deus. Afferunt igitur tum alij suos baculos, tum Aaron quoque suum, Leuita inserto. Eos in tabernaculo Dei reposuit Moses prostridie protulit: ac ceteri quidem, quales fuerant, tales manserant: Aaronis autem & ramos & fructus germinarat, quos fructus Leuiti liber, nuces: Iosephus amygdalas fuisse dicit. Obstupuerunt igitur omnes, Aaronem ter dicitur electo.

Ex libro Exodi, Marcus Marulus lib. 3. cap. 5. Conradus Lycosthenes lib. 12. Theatri. De sacerdotum consecratione & sacerdotibus honorandis.

C A P. V I.

SI quis vestes & ornamenta Aaron pontificis & filiorum eius sacerdotum in Exodo consideret, inueniret in eis creaturarum omnium typum: & hoc quidem quantum ad allegoriam pertinet, quantum vero ad tropologicum sensum, virtutum cunctarum imaginem, & anagogeni contemplari voluerit, figuram Christi. In fronte nomen Dei ineffabile scriptum in auro rutilat, quia caput Christi Deus est & caput Ecclesie Christus. Oleo sanctificationis consecrantur, (*Exod. 18.*) vt eundem significent, de quo & predictum est: (*Psal. 44.*) *Veni te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ, præconferatibus tuis* Et tanta pontifici & sacerdotibus Deo tribuantur, vt mundum totum, virtutesque omnes contineant, & simul mundi virtutes doment.